

Sobre feminisme

Deia, en el darrer article, que hi havia distintes maneres d'entendre la lluita feminista. És a dir, la lluita per a la plena igualtat de drets de la dona. Una d'elles, és la que protagonitzen els anomenats "Col·lectius feministes", que empen sempre una lluita molt més radicalitzada. (Per a aquelles persones que no coneixin massa aquest tipus de moviment, indico que una d'aquestes tendències l'encapçala l'escriptora i advocada, Lúcia Falcón). I els punts bàsics que defineixen a tots els col·lectius feministes al nostre país, i a l'Estat espanyol, són:

- La dona com a classe.
- L'home com a enemic.
- La presa del poder.
- Única militància en el feminisme.
- Política d'aliances.

-Estructura interna del col·lectiu no jeràrquica i presa de decisions per assemblea.

Evidentment, jo no comparteixo aquests punts de vista sobre el feminisme. Ara bé, haig de confessar que la seva radicalització i el seu coneixement —especialment, molt teòric— de la problemàtica de la dona i del feminisme en general, m'han ajudat a aprofundir en el tema i a fer-me adoptar actituds de militància feminista. Doble militància, però. Contràriament al que diuen les pertanyents al Col·lectiu Feminista, jo i moltes d'altres dones, que hem pres consciència d'aquesta realitat i que ens sentim feministes —l'altra opció o una de les altres opcions—, entenem que la dona no és una classe social distinta a la de l'home. Uns i altres formem part d'una mateixa col·lectivitat; uns i altres som "persones" amb els mateixos drets i deures.

Malauradament, una part d'aquesta col·lectivitat, les dones, ens hem vist injustament relegades a ser ciutadans de segona categoria, degut, essencialment, als condicionaments de tot ordre i especialment a unes lleis injustes que ens han discriminat —i per ara ens continuen discriminant—. Però entenem que la nostra lluita feminista s'ha d'incloure dins del marc precís de les lluites col·lectives i no individuals, que han de fer possible una societat

més justa i socialment més avançada. És a dir, igualitària. També per a nosaltres hi ha una altra diferència notable amb els col·lectius i és que no considerem a l'home el nostre enemic. Això sí, el podem considerar en moltes ocasions culpable de la situació de discriminació o marginació que ens ha tocat viure, però mai no l'hem considerat "l'enemic".

Seguint en aquesta línia, que intento que sigui clarificadora de la lluita feminista, haig de fer notar que també i contràriament al que opinen les companyes dels col·lectius, pensem que no hem de fer ni hem d'arribar a cap presa específica del poder per part de les dones. Entenem, això sí, que hem de compartir el poder. No com a dones simplement, sinó com a persones capaces d'assumir responsabilitats polítiques.

I, per últim, jo diria que la darrera diferenciació entre aquestes distintes maneres d'entendre el feminisme és, sens dubte, el de la militància. Els col·lectius entenen que hi ha d'haver una única i exclusiva militància feminista, i nosaltres entenem que pot —i potser fins i tot és convenient— existir la possibilitat de la doble militància. És a dir, en un partit polític i, alhora, en algun grup o associació específicament feminista.

Aquestes són, doncs, i a grans trets, algunes de les diferències que es poden observar en aquelles dues maneres d'entendre o viure el feminisme, en aquests moments, a Catalunya. No hi ha dubte que ens cal clarificar els conceptes en aquest sentit —és a dir, en el de la lluita feminista—, perquè, en moltes ocasions, els qui no la coneixen o aquells qui n'han sentit i llegit alguna cosa la solen classificar i argumentar de molt distinta manera a com és en realitat. Tant una com altra poden ser —i ho són— per a moltes dones realment vàlides. El que importa, en realitat, és que la lluita feminista per a la plena igualtat de drets de la dona esdevingui un fet totalment positiu amb la plena incorporació de les dones a totes les activitats culturals, polítiques i socials a Catalunya. Tal com ha de ser.

Montserrat Minobis

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

